

ארבעה הודעות בירושלים

השבח לאללה, אנו משבחים אותו ומבקשים את עזרתו וסליחתו, ואנו מבקשים מקלט אצל אללה מרעמי עצמנו ורעותינו, שאלוהים יהודה לא מטעה אותנו, ולא מטעה את האדי, ואני מעיד שאין אלוהים אך אללה לבדו ללא שותף, ושותף, ואני מעיד כי מוחמד הוא עבדו ושליחו.

באשר להלן, הנאום הטוב ביותר הוא דבר האל, ההדרכה הטובה ביותר היא הנחייתו של מוחמד, יהי רצון שתפילת האל ושלומו עליו, והגרועים שבעניינים הם עניינים שהומצאו לאחרונה, וכל עניין שזה עתה הומצא הוא חידוש, וכל חידוש הוא הנחה, וכל הנחה היא באש.

הו מוסלמים, אני ממליץ לכם ולעצמי לפחד מאלוהים, מכיוון שזו ציוויו של אלוהים לראשון ולאחרון, אמר אלוהים אדירים (וצירפנו את אלה שקיבלו את הספר לפניכם ואתם לפחד מאלוהים), אז פחדו מאלוהים הקב"ה והיזהרו ממנו, ציית לו ואל תציית לו, ודע שאלוהים בורא את מה שהוא רוצה ובוחר, לפי מה שהוא רוצה. חוכמתו דורשת זאת, הקב"ה, אז הוא העדיף כמה מלאכים

על פני אחרים, העדיף כמה ספרים על פני אחרים, העדיפו חלק מהנביאים על פני אחרים, העדיפו פעמים על פני אחרים, והעדיפו מקומות מסוימים על פני אחרים, כולל העדפתו של בית אל-מקדיס, המכונה (אל-קודס) על פני מקומות אחרים. זה מחוכמה וטוב בחירת אלוהים, (ואדונך יוצר את מה שהוא רוצה ובוחר את הטוב ביותר עבורם), והמשמעות של באט אל-מקדיס, כלומר הבית המטוהר מגילויי פוליתאיזם

:לעובדי האל, ולבית אל-מקדיס יש עשרה מאפיינים

המאפיין הראשון: שאלוהים אדירים תיאר אותו בקוראן כמבורך. הוא אמר (תהילה למי שנשא את עבדו בלילה מהמסגד הקדוש למסגד אל-אקצה, שסביבו בירכנו), וירושלים היא מה שמקיף את המסגד

אחד המאפיינים של בייט אל-מקדיס הוא שאלוהים הכל יכול לתאר זאת כקדושה, באמירתו הכל יכול בלשון משה עליו השלום (עמי, היכנס לארץ הקדושה שאלוהים קבע לך), והקדוש הוא המטרה

אחד המאפיינים של באט אל-מקדיס הוא שאלוהים הכל יכול ציווה על משה הנביא שלו לפלוש לעמו

והם הענקים האליליים האדירים, והוא חוטף את זה מהם, מפיץ בו מונותיאיזם ומסיר את הפוליתאיזם ממנו. אמר (משה לעמו) (הו עמי, היכנסו לארץ הקודש אשר אלוהים גזר עליכם, ואל תעבור דרך ההרס

אחד המאפיינים של בית אל-מקדיס הוא מה שהנביא, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, סיפר על כך שמשה עליו השלום ביקש מאלוהים לקרב אותו עד כדי זריקת אבן אם מותו התקרב אליו למות בו, וזה היה רק בגלל אהבתו לבית אל-מקדיס, אז הוא, יהי רצון שתפילת האל ושלומו עליו, אמר: אם הייתי אז (כלומר שם) אני אראה...לך את שלו קבר, בצד הדרך, בדיונה האדומה

אחד המאפיינים של בייט אל-מקדיס הוא שאלוהים הכלוא כלא את השמש (כלומר מנע ממנה לנוע) כאשר הנביא יהושע בן נון רצה להילחם בגברים האדירים שהיו בביט אל-מקדיס, משום שחושך התקרב, ואיתו היה צבאו, אז הוא ביקש מאלוהים לנעול את השמש בסמכותו של אום סלאמה, אשת הנביא, תפילת אלוהים ושלומו עליו, שהיא שמעה את שליח האל, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, אומר: "מי שמבצע חג'ג' או אומרה הולך מה מסגד אל-אקצה למסג'יד אל-חראם. " או "גן העדן הוא חובה עבורו". עבד אללה הטיל ספק באחד מדבריו. אבו-דוד אמר: אלוהים ירחם על וואקי! באיהראם מבית אל-מקדיס למכהובסמכותו של אום חכים, בתו של אומיה אבן אל-אחנאס, שכששמעה את החדית 'היא נסעה לבית אל-מקדיס עד שהייתה כשירה לאומרה וקבוצת קודם

ראשית, חשיבותה של ירושלים למוסלמים - שתוארה על ידי אלוהים בקוראן שאומר מובארק הקב"ה: שבחו את האסירים בלילה בבדה מהמסגד הקדוש למסגד אל-אקצה, אשר בירך אותנו סביב [ישראל: 1] וירושלים הם מסביב למסגד וכך יתברך. - שאלוהים כל יכול תיאר את זה כקדוש באמירתו הקב"ה על לשון משה, עליו השלום: {עמי, היכנס לארץ הקדושה שאלוהים קבע לך} [אל-מעידה: כא]. יש מסגד אל-אקצה, והתפילה בו שווה ערך למאתיים וחמישים תפילות. בסמכותו של אבו דהאר, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, הוא אמר: דנו בזמן שהיינו עם שליח האל, יהי רצון שתפילת האל ושלום עליו, וזה יותר טוב, המסגד של שליח האל תפילת האל ושלום עליו, או בית אל-מקדיס שליח האל, שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום, אמר: "תפילה במסגד שלי עדיפה על ארבע תפילות בו. וכן, מקום התפילה הוא, ובקרוב לאדם יהיה שטח סוס של אדמה מ שם הוא יכול לראות את באיט אל-מקדיס. " זה טוב יותר בשבילו מאשר כל העולם. " (נאמר על ידי אל-חכים ואומת, ואל-דהאבי ואל-אלבני הסכימו איתו, כמו ב (אלסיליסה אס-סאהיה) בסוף הנאום על חדית 'מס'). תפילה במסגד הנביא מסתכמת באלף תפילות, כך שהתפילה במסגד אל-אקצה מסתכמת במאתיים וחמישים תפילות. באשר לחדית הידועה שהתפילה בה היא חמש מאות תפילות: היא חלשה. ראה (תמם אלמנא) מאת שיח אל-אלבני, אלוהים ירחם עליו [עמ]. - שהאנטיכריסט בעל העין החד-עין לא נכנס אליו בגלל החדית "וכי הוא יופיע על פני האדמה כולה פרט לחרם ולבית אל-מקדיס" (נאמר על ידי אחמד, ואומת על ידי אבן כוזיימה ואבן היבן). - האנטיכריסט ייהרג קרוב לשם, המשיח ישוע בן מריה, עליו השלום, יהרוג אותו, כפי שהגיע בחדית ': "בן מריה יהרוג את האנטיכריסט בשער לוד" (מסופר על ידי מוסלמי מהאדית של אל-נוואס בן סמאא) נ. לוד: זה מקום ליד באט אל-מקדיס. - שהשליח, שיהיה עליו תפילת ה' ושלום, נלקח למסע מהמסגד הקדוש לאל-מסג'יד אל-אקצה, אמר הקב"ה: {כבוד לו שלקח את עבדו בלילה מהמסגד הקדוש. למסג'יד אל-מסג'יד: [אל-מסג'יד: 1]. זהו הציבלה הראשון למוסלמים, כפי שנאמר בסמכותו של אל-בארה, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו: כי שליח האל, שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום, התפלל לבית אל-מקדיס שישה עשר או שבעה עשר חודשים .. (מספר הבוכרי) והנוסח הוא עבורו (והמוסלמי). זהו מקום הולדת ההתגלות וביתם של הנביאים, וזה ידוע ומבוסס. זהו אחד המסגדים שאליהם נמשכים הנסיעה. בסמכותו של אבו הוריירה, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, בסמכות הנביא, שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום, הוא אמר: "אל תיסע אלא לשלושה מסגדים, למסגד הקדוש, למסגד של שליח, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, ומסגד אל-אקצה. " (בוכרי ומוסלמים סיפרו מתוך החדית 'של אבו סעיד אל-חודרי בנוסח (אל תיסעו אלא ...)). שהשליח, שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום, הוביל את הנביאים בתפילה אחת באל-אקצה בחדית 'ארוכה' "... הגיע הזמן לתפילה, אז הובלתי אותם" (נאמר על ידי המוסלמי חדית 'מאבו הוריירה). אסור לנסוע למקום עלי אדמות מתוך כוונה לעבוד שם למעט שלושת המסגדים הללו. השני: חשיבות העיר ירושלים עבור הנוצרים, האתרים הקדושים הנוצרים החשובים ביותר בעיר ירושלים - כנסיית הקבר: כנסיית הקבר מכילה את קברו של ישוע המשיח, כמו גם את כנסיית הקבר. קברים של יוסף הרועה ומשפחתו, בנוסף לקברים אחרים המכילים שרידים של כמה ממנהיגי הצלבנים. הראשונה שבנתה את הכנסייה הייתה המלכה הלנה בשנת לספירה לאחר שגילתה את הצלב בו נצלב ישו באותו מקום. - דרך התשוקה: זו דרך האמונה שנלקחה על ידי "ישו" כשהוא נושא צלב כאשר חיילים רומאים הובילו אותו לאתר הצליבה שלו. שביל התשוקה מורכב מ-שלבים, החל מבית הספר לאחיות ציון, שם שלט השליט הרומאי "תיאוש" את פסק דינו על צליבתו של ישוע המשיח ופונה מערבה לעמק ואחריו המופתי, ואז מעבר לכביש. המחבר את העמק עם באב אל-זייט, חוצה את הערוץ, כדי להגיע לקבר הקדוש בכנסיית הקבר. בדרך התשוקה, ישו התעלף מספר פעמים כתוצאה מהעינויים שסבל, ממשקל הצלב שנשא וכתר הקוצים שהיה על ראשו. - כנסיית גבירתנו מרי: הכנסייה ממוקמת בעמק קדרון במיקום ביניים בין סילוואן, הר הזיתים לבאב אל-אסבט. הכנסייה כוללת את קברי "מריה הבתולה" והוריה, כמו גם קברו של יוסף אל-נג'אר. הוא נבנה בין השנים לספירה- כנסיית סנט אן (אלסאליחיה): הכנסייה ממוקמת מצפון להר הבית ליד שער האריות, לשם הגיע ישו במקום זה עם אחד הנסים שלו. הכנסייה נשרפה במהלך הפרסית. פלישה בשנת לספירה, אז הצלבנים בנו אותה מחדש. - כנסיית גת שמנה: כנסייה זו ממוקמת באזור שבין סילוואן, הר אל-טור ובאב אל-אסבט, שם מאמינים שהאתר היה עד למעצרו של ישו כשהוא התגרה על ידי "יהודה איש קריות". - כנסיית עליית הגג (מנזר ציון): מנזר זה ממוקם על ראש הר ציון ליד שער חברון. יש נוצרים הסבורים כי "ישו" וחסידיו במנזר זכו לארוחת הערב האחרונה שלהם. - כנסיית העלייה: היא נבנתה על הר הזיתים במקום שממנו מאמינים ש"אדון המשיח" עלה לשמיים. - קבר אל-בוסתן: קברו של אל-בוסתן נמצא צפונית לבאב אל-עמוד. הקבר נחפר בסלע בצורת גולגולת שהפכה למקדש נוצרי ותיירותי. כת של פרוטסטנטים מאמינה שישוע נצלב בגן שנמצא ליד גבעה בה היהודים סקלו, צלבו וזרקו את גופותיהם לעמק סמוך, והם חושבים שזה המקום הזה.

שלישית: יעדי הציונות בעיר ירושלים מאז הקמתה, ביקשה התנועה הציונית להקים בית לאומי ליהודים ... כשפלטין נפלה לידי הקולוניאליזם הבריטי, הציונות מצאה בארץ פלסטין שלל ו הזדמנות חיובית להשיג את יעדיה, ולכן החלה לחתור בכל כוחה להשיג זאת. בין המטרות החשובות ביותר של הציונות: - איסוף היהודים בפלסטין הכבושה להקים להם מולדת כארץ המובטחת, כ הם טוענים. - ייחוד ירושלים, לטענתם, היא בירת האויב פרשת. הגזול, היישות הישראלית. - ערימה והריסה של מסגד אל-אקצה, והקמת המקדש לכאורה על חורבותיו ירושלים היא פרשת כל המוסלמים, על פי נוסח ספר האלוהים. לכל מוסלמי יש זכות באותה ארץ מבורכת, המקבילה לחובת הניצחון על כל צרותיה. הוויכוח נשאר תקף עם האמת ו בני עמה, ונגד העוול ואנשיה עד יום הדין.

פלסטין היא אחד המקומות הקדושים ביותר בעולם האסלאם והגדולה ביותר במעמדם בגלל הקדושים והרבה דברים טובים בה משום שהיא ארץ מבורכת מריבונו של עולם. לכן, כפלסטין הייתה חלק מהעולם האסלאמי, אלא הלב של העולם האסלאמי, וגורם אל-אקצה יישאר בחיים בליבם של חסידיו של דת זו בכל מקום שבו הם. הכיבוש האסלאמי המהיר של פלסטין והקמת מאות חברים וחסידים, חוקרים ומשפטנים בה, מה שהוביל להתפשטות מהירה של האיסלאם והתאחדותם של בני פלסטין עמו באמונה, בהתנהגות ובדרך חיים.

נציג בקצרה את חשיבותם של באט אל-מקדיס בקוראן ובסונה, באופן הבא:

ראשית: החשיבות של פיתיון אל-מקדיס בקוראן הקדוש

פיתיון אל-מקדיס קידש אותו בקוראן הקדוש בפסוקים רבים, ואנו מזכירים כאן כמה ממה שהוזכר בזכותו של בית אל-מקדיס בספר ריבונו של עולם, כדי להיות טיעון נגד כל רשלני או שותף לתמיכתו עד ליום הדין, כולל:

אללה, הגבוה ביותר, התכנס לנביאנו (שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום) את הנביאים בכלל, ואת נביאי בני ישראל בפרט. אז הכנע את נבואתו, את הגשמתו של מה שהבטיח לאל-כל-יכול עליו, כפי שצוין באומרו הקב"ה: (לקיחת אמנת אלוהים לקחה את הנביאים לעתיקם של הספר ולחוכמה ואז בוא אל השליח ומאשר מה איתך לתמנאן אותו וטנשרן אמר אורטורטם ולקח על עצמם; כלומר אמר אבאר שהכרנו אמר ואשדואה אני איתך מקרב העדים.

מסגד אל-אקצה נקשר לאל-מסג'ד אל-חראם בכיוון של התמסרות לרחמים ביותר, וזה בעניין כיוון התפילה, מסגד אל-אקצה היה הקיבלה של הנביאים הקודמים. על פי סונה של הנביאים לפניו:

אמר עליון: (הם אלה שאלוהים מנחה אותם, אז הנחו אותם בהדרכתו

אחד מחסידיו היה ללכת לבית הקודש בתפילותיו, בעקבות חוק האל. עם משך נבואתו במכה, והוא רואה את כעבא לפניו, ומתפתה ללכת אליו, והוא לא יכול להיעדר מחוקי אלוהים אליו, אפילו לומר את הקב"ה: (אתה עשוי (שעועית את הפנים שלך לעבר המסגד הקדוש לראות הפנים שלך מתהפכות בשמיים פלנולנק מנשקת את

אולי קבלת הפנים של באט אל-מקדיס תחילה ואחר כך הפיכתה לבית הקודש של אלוהים תזהיר את המוסלמים ממה שעליהם לעשות כלפי באט אל-מקדיס כדי להגן עליו מפני טומאתם בתועבה של עבודת אלילים או חטאים רעים, וכדי שהקוראן הקדוש לא יישאר להם בקוראן הקדוש כל עוד ליבם נשאר מלא אמונה, חדית 'זה נשאר בספר האלוהים, שהשקר אינו בא מלפניו ולא מאחוריו.

אלוהים אדירים אפשרו למוסלמים לכבוש את בית אל-מקדיס במקור הראשון של האיסלאם, הם ביססו בו תפילה, קיבלו את מה שנכון ואסרו את מה שלא בסדר, והקימו את דת האל הכל יכול על פני האדמה, ו זה עדיין, השבח לאל הקב"ה, גם אם הוקמה בו עריצות, והיא נמשכת ונודדת זמן רב. זה חייב להיות חולף אם אלוהים אישר זאת

באומרו: (אם ההבטחה באה ראשונה אנחנו שלחנו לכם את חסידינו הראשונים די וג'סווה במהלך הבית והיה (אפקט * הבטחה ואז נתנו לכם את הכדור עליהם וקרנות אומדנאקם, בנין ופרשנות למשמעות

ברבים מפסוקיו, הקוראן הקדוש מתאר את ירושלים ואת המסגד שלה כברכה, שהיא צמיחה וגידול בטוב. היא התברכה חמש פעמים בספר האל

(א - אמר הקב"ה: (תהילה לו שלקח את עבדו בלילה מהמסגד הקדוש למסגד אל-אקצה, שבירך אותנו סביבו

(ב- הוא, העליון, אמר: (והצלנו אותו ואת לוט לארץ בה בירכנו את העולמות

(ג- הוא אמר: (והורשנו את האנשים שהיו פגיעים ממזרח וממערב הארץ אשר ברך אותנו בהם

ד- בסיפור שלמה, עליו השלום, הוא אמר, תהילה לו העליונה: (ועבור שלמה הרוח הייתה סערה שפקדה את (פקודתו לארץ אשר ברכנו בה

ה וכאשר הקוראן מדבר על שפע תושבי שבא, הקב"ה אומר: (והצבנו בינם לבין הכפרים בהם בירכנו, כפרים הנראים כבית), והם כפרים

באית אל-מקדיס התקדש בספר האל פעם. הקב"ה אמר באמצעות משה: (עמי, היכנס לארץ הקדושה שאלוהים (קבע לך

הקוראן תיאר את אדמתה כתל פורי, שהוא הטוב ביותר בו צמחייה יכולה להיות, ומימיו נמצאים במים זורמים. ובדברי הקב"ה: (ומי צודק יותר ממי שמונע מסגדי האל להוזכר בהם ושואף להשמיד אותם) רבים :-הקב"ה אמר "מהפרשנים הקדושים אמרו: "זה המסגד של בית האל

בפסוק: (אם ההבטחה של איסועא להלן פניכם ולהיכנס למסגד ונכנסו אליו בפעם הראשונה ואטרובואה מה (להעלות את טטבירה), כל הפרשנים שהמסגד שהוזכר כאן הוא מסגד אל-אקצה

אז אנחנו מתכוונים כשמדברים על ירושלים בקוראן הקדוש? האם הבנה זו ספציפית לביט אל-מקדיס בלבד, או שהיא משותפת במקומות אחרים?

בכך אנו מתכוונים למה שמוזכר בקוראן הקדוש של פסוקים המתייחסים לפיתיון אל-מקדיס, או באמצעות טקסט

כמוסלמי אני שומע כל הזמן שהעיר ירושלים חשובה לנו. אבל מה הסיבה? אני יודע כי יעקב הנביא (עליו השלום) בנה את מסגד אל-אקצא בעיר ההיא, וכי הנביא מוחמד, יהי רצון שתפילת האל ושלום עליו, היה אם הנביאים הקודמים בתפילה, המאשרת את אחדות המסר וגילוי אלוהי; האם יש סיבה מרכזית אחרת לכך שהעיר הזו כה חשובה, או שמא בגלל שאנחנו עוסקים רק ביהודים? נראה לי שליהודים יש חלק גדול יותר מאיתנו בעיר הזאת

תשובה

תודה לאל

ראשית: חשיבותו של פיתיון אל-מקדיס: דעו - שאלוהים ירחם עליכם - כי מעלותיו של פיתיון אל-מקדיס רבות, כולל:

שאלוהים הקב"ה תיאר אותנו בקוראן כמבורך, אמר הקב"ה: (כבוד לו שלקח את עבדו בלילה מהמסגד הקדוש למסגד אל-אקצה, שסביבו ברכנו) סוראט אל- ישר וירושלים היא שמקיפה את המסגד וכך היא מבורכת

שאלוהים הכל יכול תיאר את זה כקדוש באמירתו הכל יכול בלשון משה, עליו השלום: (עמי, היכנס לארץ הקדושה שאלוהים קבע לך) (סוראט אל-מעידה

יש מסגד אל-אקצה, והתפילה בו שווה ערך למאתיים וחמישים תפילות

בסמכותו של אבו דהאר, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, הוא אמר: דנו בזמן שהיינו עם שליח האל, שאלוהים יברך אותנו ויעניק לו שלום, וזה יותר טוב, המסגד של שליח האל, עשוי תפילת האל ושלום עליו, או באיט אל-מקדיס שליח האל, תפילת אלוהים ושלום עליו, אמר: תפילה אחת במסגד שלי עדיפה על ארבע תפילות בה, ומקום התפילה נעים. אדם עומד לקבל שטח אדמה של סוס שממנו הוא יכול לראות את באיט אל-מקדיס; זה טוב יותר בשבילו מכל העולם. "מסופר על ידי אל-חכים ואומת על ידי אל-דהאבי ואל-אלבני, כמו באל-סילסילה אל-סאהאח בסוף הנאום על חדית 'מס'.

תפילה במסגד הנביא מסתכמת באלף תפילות, כך שהתפילה במסגד אל-אקצה מגיעה למאתיים וחמישים תפילות.

ביחס להאדת הידוע שתפילה בו היא חמש מאות תפילות: היא חלשה. ראה "תמם אלמנא" מאת שיח' אל-אלבני, (אלוהים ירחם עליו (עמ'.

האנטיכריסט בעל העין האחת אינו נכנס אליו בגלל החדית "והוא יופיע על פני האדמה כולה פרט לחרם ובית אל- (מקדיס" שנאמר על ידי אחמד, ואומת על ידי אבן קוזיימה ו אבן היבן.

האנטיכריסט ייהרג בסמוך לשם. המשיח ישוע בן מריה עליו השלום יהרוג אותו, כפי שהגיע בחדית. "האנטיכריסטוס יהרג על ידי בן מרים בשער לוד." נאמר על ידי מוסלמי מחדית אל-נוואס בן סמאן.

לוד: זה מקום ליד באט אל-מקדיס.

שהשליח, שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום, יצא איתו למסע מהמסגד הקדוש למסגד אל-אקצה, אמר הקב"ה: ((תהילה אליו שנשא את עבדו בלילה מהמסגד הקדוש אל מסגד אל-אקצה) (אל-ישראל /

זהו הצ'יבלה הראשון למוסלמים, כפי שנאמר בסמכותו של אל-בארה, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו: כי שליח האל, שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום, התפלל לביט אל-מקדיס במשך שש עשרה. או שבעה עשר חודשים .. סופר על ידי אל-בוכארי הנוסח הוא עבורו - והמוסלמי

זהו מקום הולדת ההתגלות וביתם של הנביאים, וזה ידוע ומבוסס

זהו אחד המסגדים שאליהם נמשכים הנסיעה

בסמכותו של אבו הוריירה, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, בסמכות הנביא, שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום, הוא אמר: "אל תיסע אלא לשלושה מסגדים, למסגד הקדוש, למסגד של שליח, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, ומסגד אל-אקצה." נאמר על ידי אל-בוכארי. ומוסלמי מהאדית של אבו סעיד אל-חודרי עם הנוסח: "אל תצא למסע אלא

שהשליח, שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום, הוביל את הנביאים בתפילה אחת באל-אקצה בחדית 'ארוכה, הגיע זמן התפילה, אז הובלתי אותם." מספר המוסלמי חדית 'מאבו הוראירה

אסור לנסוע למקום על פני האדמה מתוך כוונה לעבוד שם, למעט שלושת המסגדים הללו

שנית:

ובנייתו של יעקב, השלום עליו, של מסגד אל-אקצה, אינה אומרת שיש ליהודים זכות יותר למסגד מאשר למוסלמים, מכיוון שיעקב היה מונותאיסט והיהודים הם פוליתאיסטים. אין פירוש הדבר שאביהם יעקב. , אם הוא בנה את המסגד, הוא בשבילם. במקום זאת, הוא בנה אותו עבור המונותאיסטים להתפלל בו גם אם הם לא היו בניו, והפוליטאיסטים אסורים ממנו גם אם הם היו בניו; כי קריאת הנביאים אינה אתנית, אלא מבוססת על אדיקות

שלישית

באשר לאמירתך: הנביא, שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום, הוא אם הנביאים הקודמים בתפילה, המאששת את אחדות המסר והגילוי האלוהי. זה נכון מנקודת המבט של מקורו של דתם ואמונתם של הנביאים, מכיוון שכל הנביאים שואבים ממקור אחד, שהוא התגלות, ואמונתם כולה היא מונותאיזם ומייחד את אלוהים בפולחן, גם אם הוראות חוקיהם שונות מנקודת הפרטים, ונביאנו, שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום, מאשר זאת באומר, "אני הקרוב ביותר לאנשים לישו, בן מריה, בעולם הזה ובעולם הבא, והנביאים הם אחים של אצולה, אמהותיהם שונות, (הדת שלהם היא אחת. "נאמר על ידי אל-בוכרי) ומוסלמי

והמשמעות של "אחים לילית" פירושה: האחים על ידי אב שאינם אחים למחצה, והם אחים משותפים

כאן אנו מזהירים מפני האמונה שהיהודים, הנוצרים והמוסלמים נמצאים באותו מקור כעת. מכיוון שהיהודים שינו את דתו של נביאם. אלא מדתם של נביאם הם הולכים אחר נביאנו ואינם מאמינים בו, וכאן הם מכחישים את נבואתו של מוחמד, יהי רצון שתפילת האל ושלום עליו, ושותפים מקשרים עם אלוהים

רביעית:

ליהודים אין חלק בירושלים; מכיוון שהארץ, גם אם גרו בה בעבר, הפכה למוסלמים בשתי דרכים

שהיהודים לא האמינו ולא חזרו לדתם של מאמיני בני ישראל שהלכו ותמכו במשה ובישו, השלום עליהם

לנו המוסלמים יש זכות רבה יותר מכפיהם, משום שהארץ אינה מיועדת לבונה ראשונה, אלא למי שמתגורר בה שלטון האל כי אלוהים ברא את הארץ וברא אנשים שיעבדו את אלוהים זה ולהקים את דת אלוהים, חוק ושלטון עליה. הקב"ה אמר: (אכן האדמה שייכת לאלוהים והוא יורש אותה ממי שהוא ירצה מעובדיו.) התוצאה היא עבור (הצדיקים. "סוראת אלעראף /

לכן, אם עם של ערבים שלא עוקב אחר דת האסלאם היה שופט אותה בבגידה, הם היו נלחמים עד שהם נעתרים. בה לשלטון האיסלאם, או שהם ייהרגו

הנושא אינו של עמים וגזעים, אלא של איחוד ואיסלאם

:לצורך העניין, אנו מצטטים את הדברים הבאים מדברי חוקרים אחדים

באשר ליהודים, כניסתם הראשונה לפלסטין היתה אחרי אברהם נכנ

חשיבותה של ירושלים למוסלמים ירושלים היא אחת המושלות העתיקות והעתיקות ביותר בפלסטין. לאורך ההיסטוריה, היא כללה אנדרטאות היסטוריות מוסלמיות ונוצריות. החשוב שבהם הוא מסגד אל-אקצה המבורך, והמוסלמים קידשו את העיר ירושלים; מכיוון שאלוהים - הגבוה ביותר - קידש אותו והעלה את קומתו, כיוון שהיה מבחינה היסטורית אחד המקומות בהם ירדו נביאים ושליחים, אז אלוהים - העליון - כיבד אותו כשנביאו - שאלוהים יברך אותו ועניק לו שלום - עלו לשמיים, וחבריו של שליח אלוהים - שאלוהים יהיה מרוצה מהם - בחרו בזה. - ואנשי הדעת והיראה דאגו ותשומת לב עד שרבים מהם חיו בה ואז מתו בה הקוראן הזכיר את העיר ירושלים. הקוראן הקדוש הזכיר את העיר ירושלים בערך בעשרה פסוקים אצילים, והתייחס אליה בפסוקים אחרים, וזו אינדיקציה למעמדה של העיר. של ירושלים למוסלמים. בין העדויות שצוטטו בהזכרת כמה פסוקים על ירושלים ומסגד אל-אקצה בהאלוהים אדירים אמר: (הו עמי, היכנסו לארץ הקודש שאלוהים גזר עליכםבן עבאס אמר כי

העיר ירושלים, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, הושמדה על ידי אבן עבאס, שאלוהים יהיה מרוצה. קריינה אחת הזכירה כי המקום אליו מרי וישוע - השלום עליהם - מקלט הוא בית אל-מקדיס, בעוד שסיפורים אחרים מזכירים כי מדובר ברמלה וכן הלאה. סגולות מסגד אל-אקצה

למסגד אל-אקצה יש חשיבות רבה באיסלאם, והחוקרים הסבירו את חובתם של המוסלמים כלפי מסגד אל-אקצה, כולל: [להזכיר לאנשים את מסגד אל-אקצה, בזכותו ומקומו באסלאם; לשאוף ולשאוף לשמר אותו, להגן עליו ולהגן עליו. פעלו להעצמת ואיחוד המאמצים להגנה ושחרור מסגד אל-אקצה ולהגנה על קדושת המוסלמים.

מסע רציני ובלתי נלאה לתמיכה במסגד אל-אקצה ואנשיו ובאלמוראידים בכל האמצעים

שמות מסגד אל-אקצה מה היה ידוע בעבר על מסגד אל-אקצה שמו של מסגד אל-אקצה הוא שם שהאסלאם הביא והמוסלמים החלו לכנות אותו בשם זה, אך למסגד אל-אקצה יש שמות אחרים, כולל: בית אל-מקדיס, וזה השם הישן הידוע לפני הופעת האיסלאם, ושם זה הוזכר בהאדית רבים של שליח האל, עליו השלום והברכה. וממנו החדית 'של המסע הארוך של מסע הלילה במוסלמי סאהי דרך ענס בן מאליק - שאלוהים יהיה מרוצה ממנו - ששליח אלוהים - שיהיה עליו תפילת ושלום של אלוהים - אמר: "הובאתי לאל-בוראק, חיה לבנה גבוהה מעל החמור, וללא הפרד, היא מכוסה בכתפיה." הוא אמר: רכבתי עליו עד שהגעתי לבית אל-מקדיס. " ידוע כי המסגד אליו נכנס הנביא - שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום - הוא מסגד אל-אקצה. יש גם חדית ' מסופר על ידי עבדאללה בן עמר בן אל-עאס - שאלוהים יהיה מרוצה משניהם - מה שמספר היבט. מהביוגרפיה של שלמה - עליו השלום - כשבנה את מסגד אל-אקצה, החדית אומר: "כששלמה בן דאוד בנה את בית אל-מקדיס, הוא שאל את אלוהים אדיר דרך שלושה דברים. ידוע כי הנביא שלמה - עליו השלום - בנה את מסגד אל-אקצה, לא את העיר עשוי להתייחס לעיר אל-קודס, אך בשני החדית 'הקודמים הכוונה היא למסגד אל-קודס; הסיבה לכך היא שהשם אל-אקצה. מסגד אל-אקצה ושם זה הוא מה שניתן ל מסגד לאחר הופעת האיסלאם, ושם זה הוזכר בקוראן הקדוש. אלוהים אדירים; הוא אומר -סובחנה- בסוראט אל-ישרא: {שבחו את האסירים בלילה בבדה מהמסגד הגדול למסגד אל-אקצה, שברך אותנו להראות לו את סימנינו, הוא השומע, הרואהמאז, מסגד מבורך זה ידוע בקרב המוסלמים כמסגד אל-אקצה. הבית הקדוש, שהוא ייעוד אסלאמי מאוחר, כמו למשל תכונת קידוש למסגד מבורך זה, וסביר להניח שהוא קראו לזה במהלך הדורות שבהם מסעי הצלב היו על אדמות האיסלאם, השם הזה הוזכר במילותיו של האימאם אבן חג'אר כשאמר: לבית אל-מקדיס הגענו לג'נט אל-מול, אכסניה. מקארים, שגוזר באהבתו עונש, ואחרי עונש שום דבר מלבד אושר, והשם הזה הוזכר גם בשירתו של אחד המוסלמים שהיו בני ערובה לצלבנים, הוא שלח פסוקים למנהיג סלאח אלדין. - שאלוהים ירחם עליו - מבקש ממנו עזרה וניצחון, והוא אומר הו מלך, שציוני הדרך שלו נמצאים בצלבים, חושך הגיע אליך מבקש מהבית הקדוש, כל המסגדים מטהורים, ואני אני לכבדי טמא. מדוע נקרא מסגד אל-אקצה בשם זהמה שחייבים לדעת קודם הוא שהמילה "אל-אקצה" נועדה להיות הכי רחוקה, ולכן מכאן זה אומר המסגד הכי רחוק, אבל שאלה עשויה לעלות בראש, והיא: הכי רחוק או הכי רחוק מכל דברתשובה היא שמדובר במסגד אל-אקצה או הרחוק ביותר מהמסגד הקדוש במכה, ויש חוקרים שאמרו כי סוד הבחירה במילה אל-אקצה הוא כזה שמבחין בינו לבין מסגד הנביא, שהיה עדיין לא בנוי, אז זה כמו להסיר בלבול שעלול להתרחש - אולי - בתקופות המאוחרות של האיסלאם, אם נאמר מסגד אל-אקצה - כלומר רחוק - אולי חלקם עשויים לחשוב שהכוונה היא אחרת מסגד, אך המילה "אל-אקצה" הייתה מדויקת מאוד, ואלוהים יודע הכי טוב. היסטוריה של מסגד אל-אקצה מי היה הראשון שבנה מסגד אל-אקצה הבניין הראשון שהגיע בחדית 'הימנית דרך אבו דאראר - שאלוהים יהיה מרוצה ממנו - שהוא אמר: "שאלתי את שליח האל, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, על המסגד הראשון שנבנה על הוא אמר: "ארבעים שנה." חדית 'זה מבהיר בפעם הראשונה לבניית מסגד אל-אקצה, אך הנביא - שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום - לא אמר מי בנה את הקודש. מסגד כדי שיידע אז מי בנה את המסגד בצורה מדויקת ובאיזו שעה. כאן העניין היה בשיקול דעת בקרב החוקרים. האימאם אל-קורטובי אמר שמי שבנה אותו ראשון היה אחד מבני אדם, השלום להיות עליו; מכיוון שאדם - עליו השלום - היה זה שבנה את הכעבה המכובדת. כמו כן, האימאם אל-סיוטי הזכיר כי אדם - עליו השלום - הוא בעצמו זה שבנה את מסגד אל-אקצה בפעם הראשונה. ואבן חג'אר הזכיר גם אמירות רבות, כולל שהמלאכים היו אלה שבנו את מסגד אל-אקצה, כולל זה שהוא סם בן נח, ובין היתר, ואבן חג'ר התנחם בדברים שאמר אבן הישא בספרו "הכתרים במלכי החמורים" שאדם - עליו השלום - לאחר שבנה את המסגד הקדוש, אלוהים אלוהים ציווה עליו ללכת לירושלים ולבנות שם מסגד, אז הוא בנה אותו וקיים בו טקס. בניין אברהם כמה

חוקרים עמדו על כך שבניין אבי הנביאים איברהים - עליו השלום - חידש את בניית הכעבה הנכבדה עם בנו איסמעיל, והם אמרו כי הכוונה באמירת הקב"ה: {וכאשר אברהם העלה את היסודות מהקבה, הנביא הכל-שומע, הכל-יודע}, לאחר שסיים את בניית המסגד הגדול, נסע לירושלים ובנה מחדש את המסגד להיות על אומתו המוסלמית אחריו. אבן קתיר קובע כי המסגד נשאר בחזקת בניו הצדיקים, והוא שופץ על ידי נכדו יעקב, עליו השלום. בעידן שלמה עליו השלום, והקפה הזה א' הוא החזק ביותר בקרב

המוסלמים בשל הגעתו של חדית' נבואית מכובדת שתומכת בכך מכירים את הכיפות והשערים החשובים ביותר של מסגד אל-אקצה, אל-חראם אל-שריף?

הקרן ההאשמית לשיקום מסגד אל-אקצה המבורך וכיפת הסלע והמינהל הכללי למען תרומות לירושלים, בשיתוף עם האגודה האקדמית לעניינים בינלאומיים-אל-קודס, הוציאה את המהדורה השנייה של המדריך. למסגד אל-אקצה המבורך / אל-חרם אל-שריף, הכולל הגדרה היסטורית מתוקנת ומתועדת של נקודות ציון של המסגד המשקפת את מה שהנפיק גופות אלה בשנת ממפה של המסגד, כך שזה מדריך שאושר רשמית להסבר ההיסטוריה ותכונות המסגד.

תפרסם חלקים יומיים מהמדריך כשירות לקהילה

כיפות מסגד אל-אקצה, אל-חראם אל-שריף

בפרק האחרון פרסמנו הגדרה של מסגד אל-אקצה, היום אנו מפרסמים את הכיפות, השערים והריטריטים הכלולים במקדש

(א) כיפת הסלע

זוהי כיפה מוזהבת חצי כדורית, מכוסה ביריעות נחושת מצופות זהב ומעליה סהר מוזהב. כיפה זו נחשבת לאחד המאפיינים העתיקים ביותר של האדריכלות האיסלאמית ונמצאת במקום הגבוה ביותר בכיכר מסגד אל-אקצה המבורכת, והיא נבנתה על ידי הח'ליף עבד אל-מאליק בן מרוואן בתקופה (אה / לספירה) א.ה. לספירה) על גבי מה שמאמינים שהוא הסלע המכובד של העלייה

הכיפה נבנתה באמצע חצר פתוחה המתנשאת כארבעה מטרים מעל מפלס הרצפה של מסגד אל-אקצה, וניתן לחצות אותה דרך שמונה מפרצים שתפקידם לייפות כניסות ולמקסם את העלייה למסגד הסלע הקדוש. באשר למבנה הכיפה ושטחו, הוא ממוקם בחלקו העליון של מרכז בניין מתומן שצלעותיו, מ' וגובהו(מ'). הוא מונח על צוואר מעגלי המעוטר מבחוץ עם כתובות הנושאות כתובות על הפסוקים של סוראט אל-ישרא. יש לה ארבע דלתות. ראוי לציין כי יש עיקול במעגל עמודי הכיפה (בין מעלות) המאפשר לאדם, בכניסה דרך כל אחת מארבע הדלתות, לחשוף את כל העמודים והעמודים בתוך הכיפה בתוך. לכל הכיוונים. בשנת לספירה חגגנו את השלמת השלב הראשון של שיקום הכיפה בתרומה של חוסין בן טלאל ז"ל, ברוך השם, ובשנת לספירה, לספירה, מחלקת ההקדשות האסלאמיות והוועדה לשיקום מסגד אל-אקצה שיחזר את מבנה הכיפה מבחוץ, מכיוון שהכיפה מורכבת משתי שכבות של עץ, פנים וחוף, עם חלל ביניהן. רוחבו נע בין מטר וחצי והוא צר מאוד בחלקו העליון של כיפה

מסגד כיפת הסלע כולל

הכיפה שנבנתה מעל הסלע המכובד של העלייה

ארבע דלתות.

שישה-עשר חלונות מעוטרים בעיטורי זכוכית צבעונית ועיטורי טיח ועליהם כתובות, גיאומטריות וצמחיות.

שלושה מיהרבים, שניים במערה, אחד מהם הוא המיהרב ההיסטורי העתיק ביותר בעולם האיסלאם, ומיהרב ליד שער קיבלי מימין לחלל הפנימי בשער.

סלע אל-מיראג' אל-שריפה: זהו סלע טבעי בעל צורה לא סדירה, שמתחתיו יש מערה קטנה שיש בה שני מיהרבים, האחד שטוח והשני חלול, המכונה "קפלת הנביאים". מוסלמים מתפללים בתוך המערה מכיוון שהם מאמינים שיש בה עלייה בזכות, ומוסלמים רבים מאמינים כי סלע זה הוא הסלע ממנו היה צולע. כולל הנביא עליו השלום עד השמים.

כיפת הסלע בתקופת אומיה:

מועוויה בן אבי סופיאן ביקש והגשים את התחייבותו לנאמנות לח'ליף המוסלמים בירושלים, והח'ליף עבדול מאליק בן מרוואן בנה את כיפת הסלע ואת אולם התפילה קיבלי בשנה (אה / לספירה) - (אה / לספירה) והוא גם קיבל את התחייבות הנאמנות בו, ואחריו בנו אל-וואליד בן עבדול-מאליק להשלמת הבנייה.

הח'ליף סולימאן בן עבדול-מאליק קיבל גם משלחות נאמנות בחצר מסגד אל-אקצה ותפס את ירושלים כמקום מושבו.

כיפת הסלע היא אחד המאפיינים הבולטים ביותר של האדריכלות האיסלאמית, והיא הבניין האסלאמי העתיק ביותר בצורתו המקורית.

כיפת הסלע בעידן העבאסי:

העבאסים דאגו לכיפת הסלע ושיחזרו אותה מספר פעמים, ובמיוחד שיקום בניין הכיפה על ידי ח'ליף אלמאמון בשנת אח' / לספירה, כמתואר על עיטורי הפסיפס בתוך כיפת הרוק, ואמו של הח'ליף העבאסי אלמוקתאדיר אללה סיפקו לכיפה דלתות עץ נהדרות בשנת אח' / לספירה.

כיפת הסלע בעידן הפאטימי:

כיפת הסלע שוחזרה לחלוטין על ידי הפאטימים בתקופת שלטונו של ח'ליף אל-זהיר על ידי עמר אללה אבו אל-חסן בן אל-חכים בשנת אח' / לספירה לאחר רעידת אדמה שפקדה את העיר ירושלים. גם הח'ליף אבו ג'עפר לספירה / עבדאללה. שיקם אותו שוב בשנת

כיפת הסלע בעידן הצלבנים (הפרנקים)

הצלבנים הפרנקים כבשו את ירושלים בשנת אח' / לספירה והפכו את העיר ירושלים למושב שלטונם. הם הקיפו את כיפת הסלע בגדר ברזל כדי למנוע מאנשים לרכוש חלקי סלע. חגיגות חג הפסחא (יום ראשון של הדקל) מתחילות מחצרות כיפת הסלע ומסתיימות שם. לאחר שחרורו של בית אל-מקדיס על ידי סלאח אלדין אל-איובי (שאלוהים ישמח ממנו) בשנת באח' / לספירה, הוא החזיר את הטקסים האסלאמיים בכיפת הסלע.

כיפת הסלע בעידן האיובי:

סלאח אלדין אל-איובי שיחזר את כיפת הסלע לאחר ששחרר אותה מכיבוש הפרנקים (הצלבנים) והסיר את המונומנטים שהוסיפו לבניין ושטף אותם במי ורדים.

כיפת הסלע בעידן הממלוכי

הממלוכים שיחזרו את כיפת הסלע מספר פעמים והקדישו לה תשומת לב רבה. אל-זהיר בייבארס שיחזרו לחלוטין לספירה, ואת המלך הצודק את בניין הכיפה וחידשו את הפסיפס המעטר את המתומן החיצוני של הכיפה בשנת זאין. אלדין קטבוג'ה אל-מנסורי החזיר אותו שוב בשנת לספירה, וכך גם הסולטן מוחמד בן קלוון והנסיך מוחמד בן סייף אלדין אל-דהירי.

כיפת הסלע בעידן העות'מאנים

הסולטנים העות'מאניים הקדישו תשומת לב רבה לכיפת הסלע, והיא הייתה עדה לשגשוג אדריכלי בתקופתם, שכן הסולטן סולימאן המפואר החליף את הפסיפס ההיסטורי סביב צוואר הכיפה והקירות החיצוניים בחתיכות פאינס על ידי שחזור בניין הסלע ופתיחת חלונות חדשים בצוואר

. עבדאללה בן עמר בן אל-עאס - שאלוהים יהיה מרוצה משניהם - מספר על סמכות שליח האל, יהי רצון שתפילת האל ושלוש עליו: "שלמה בן דאוד, כשבנה את באט אל-מקדיס, ביקש מאלוהים במשך שלושה ימים, והוא ביקש מאלוהים פסק דין שקרה לו." אז הוא ניתן לו, והוא ביקש מאלוהים להחזיק אף אחד לא צריך אחריו, אז הוא קיבל אותו, והוא שאל את אלוהים כשסיים לבנות את המסגד שאף אחד לא יבוא אליו שלא יגדל אותו אלא להתפלל בו, שיושיע אותו מחטאו כמו ביום שאמו ילדה אותו. המוכח בקוראן כי האימאם אן-נוואווי אמר כי איברהים - עליו השלום - בנה את

הדיבורים על ההיסטוריה של בניית מסגד אל-אקצה הם ארוכים, אך אנו מסכמים את מה שכתב אבן חלדון בהקדמתו, החל בחדית 'שמספר המוסלמי על סמכות הנביא, יהי רצון שתפילת האל ושלוש עליו. הוא שאל אותו על אחרים והוא אמר: "מסגד אל-אקצה." הוא שאל אותו: כמה ביניהם "ארבעים שנה", אמר

ובפירושו של אל-קורטובי כי מסגד אל-אקצה נבנה על ידי שלמה - עליו השלום - שכן אלנסאאי כלל אותו עם שרשרת העברה אותנטית מהאדית של עבדאללה בן עמר

ואז אלקורטובי אמר: יש בעיה בין שני החדית'ים. מכיוון שבין אברהם שהקים את יסודות הכעבה לשלמה זמן רב, אמרו אנשי ההיסטוריה יותר מאלף שנה. מלבד בנו, הוא הוליד את בית אל-מקדיס ארבעים שנה אחריו,

והמלאכים עשויים גם הם תהיה בתו לאחר שבנו את הבית, ברוך השם. והכל אפשרי. מה שנאמר מאלקורטובי הסתיים.

בהקדמה לאבן חלדון (עמ) נאמר כי בית אל-מקדיס נבנה על ידי דוד ושלמה, השלום על שניהם, ומקדשיה הוקמו, ונביאים רבים מבני יצחק, השלום יהיה הוטמן סביבו. אלוהים אבי אותם ישראל, ואביו יצחק לפניו, והם התיישבו בארץ הנודדים. אלוהים ציווה עליו לקחת כיפה מעץ שיטה, ולכן הקימו אותה בין אוהליהם, והתפללו אליו, וכאשר הם השתלטו על הלבנט, והכיפה היא נותרה לכיוונם, הם הניחו אותה על הסלע שבביט אל-מקדיס, ודוד, עליו השלום, רצה לבנות את המסגד שלו על הסלע במצבו. מקום, אך זה לא הושלם. היה לו את זה והפקיד את זה בידי שלמה שבנה את זה במשך ארבע שנות מלכותו ובמשך חמש מאות שנה לאחר מותו של משה עליו השלום. ואז הוא נהרס על ידי בוכתאר לאחר שמונה מאות שנה להקמתו, וכשמלכי פרס השיבו אותם, הוא נבנה על ידי עוזיר, נביא בני ישראל, על שלטונו בגבולות מבלי לבנות את שלמה. ואז סחרו עימם מלכי יוון, הפרסים והרומאים, והורדוס בנה את המסגד על בניין שלמה. כאשר טיטוס הגיע ממלכי רומא והכריע אותם, הוא השמיד את המסגד. ואז הרומאים נידונו לצרות עד קונסטנטינוס בא ואמו הלן התנצרה והיא נסעה לירושלים וביקשה את הקורה שעליה נצלב, אז ישו חילץ אותה על פי טענתם. והם בנו את כנסיית הזבל במקומה ואז בנו לפני האשפה בית לחם, שם נולד ישוע.

והעניין נותר עד שהגיע האיסלאם ועומר השתתף בפתיחת ירושלים ושאל על הסלע וראה עליו זבל ולכלוך, אז הוא גילה אותו ובנה את המסגד בצורה פשוטה

ואז אלואליד בן עבדול-מאליק חגג את בניית המסגד שלו על פי הנורמות של מסגדי האסלאם, כפי שאלוהים רצה לחגוג, כפי שעשה עם המסגד הגדול, מסגד הנביא ומסגד דמשק.

וכשסדר החליפות נחלש בחמש מאות שנות ההגירה האחרונות, וזה היה ברשותם של האוביידיים, חליפי קהיר מהשיעים, ועניינם הופרע - הפרנקים צעדו לירושלים, אז הם היו בבעלותם והיה איתו בבעלותו על גנרל הלבנט, ובנה על הסלע הקדוש כנסייה שהיו גאים לבנות עד שאלוהים מינה את סלאח אלדין אל-איובי למען האיסלאם, אז הוא נלחם בפרנקים הוא גירש אותם מאותו אזור סביב שנת ע"ה, הרסה את הכנסייה, חשפה את הסלע ובנתה את המסגד כמו שהוא היום (ימי אבן חלדון). את הקדמתו הוא סיים באמצע שנת כפי שכתב זאת בסוף ההקדמה.

זוהי תמונה היסטורית קצרה של מסגד אל-אקצה עד המאה השמינית אחה"צ, ואחריה היא מתבקשת מספרי ההיסטוריה, וראינו כיצד ההיסטוריה התהפכה איתה עד שנפגענו מהכיבוש הציוני במדינה. המאה הנוכחית, ורק אלוהים יודע מה יהיה עניינו לאחר מכן. והשיטות האפשריים דאג לבקר במסגד אל-אקצה ולהתפלל שם עבור מי שמסוגל לעשות זאת. הגנה על מסגד אל-אקצה בכסף; כדי שהמוסלמי יבזבז את כספו בשערים ובדרכים לשחרור מסגד אל-אקצה ולהגנתו. תגביר תחוננים ותחוננים לאלוהים הכל יכול להגן על המסגד המבורך הזה ולהחזיר אותו לידי המוסלמים. הגנה על מסגד אל-אקצה בעט ובלשון, כלומר בכתיבה ובהגנה במילים. הסיבה לכינוי אל-מסג'ד אל-אקצה. מסגד אל-אקצה נקרא בשם זה בגלל ריחוקו מהמסגד הקדוש במכה, ולכן הוא רחוק ממנו; והוא כל כך רחוק מהמסגד הקדוש במ העיר הקדושה של מכה כלומר, רחוק משם, והשם הזה הוזכר בתחילת סוראט אל-ישרא, שם אלוהים אדירים ומלכותיים אמרו: תהילה לו שלקח את עבדו בלילה מהמסגד הקדוש למסגד אל-אקצה, בסביבות אשר ברכנו, או אל-בית אל-מדיס, שמשמעותו גם בשפה: אלמנזה והשליח - שיהיה עליו תפילת ה'ושלום - הזכיר זאת בחדית שלו כשאמר כשהקוריש הכחיש אותי, עמדתי באבן, ואלוהים האדיר לי את בית אל-מקדיס, אז התחלתי לספר להם על סימניו בזמן שהסתכלתי עליו. בין שמותיו הוא המבורך. ארץ; כפי שהוזכר [בפסוק הראשון של סוראט אל-ישרא כי אלוהים אדירים מברך את מסגד אל-אקצה]

סודות דרשה

פלסטינה ובית אל-מקדיס, ארץ הנבואות, ומסע השליח הדורות שלאחר מכן על אדמת ירושלים לא היו בלי נביא או נביאים שליח האל - יהי רצון שתפילת האל ושלום עליו - התפלל לבית אל-מקדיס במכה במשך שלוש עשרה שנים פלסטין היא היסטוריה וארצות מקדשים וציוני דרך הם מורשת שיש לקבל, ציווי של טיפול הממלכה אישרה שוב ושוב את המשך קיומה תמיכה למען ירושלים ירושלים היא המפתח לשלום, ומי שונא שלום ולא רוצה שלום, אך מי התנגד בעבר שיהודים ונוצרים גרים עם מוסלמים בארץ לבנט ופלסטין והם נהגו בפולחן שלהם, וכנסיותיהם ומקדשיהם נותרו, והם התערבבו שם עם מוסלמים, החליפו אינטרסים והטבות, ואף נישאו יחד, כמו ההיסטוריה של קרובים ורחוקים, השונאים שלום ואינם רוצים שלום.

דרשה ראשונה:

השבח לאלוהים אשר - הגבוה ביותר - נמצא בממלכתו והתקדש, ובחר שליחים מקרב בני האדם, ומן הבקעה הוא רביע מבורך וקידש, ועשה את הקיבלה הראשונה ואת ההתכנסות בשני לבית הקודש. האסלאם ועליו הוקם, אלוהים, ברוך ותן שלום וברכה על עבדך ושליח מוחמד ועל משפחתו הטובה והטהורה, חבריו הנאמנים וחסידיו ואלה הבאים אחריהם בטוב עד היום של הדין.

ואז פחד מאלוהים - הקב"ה - מאמינים, ודע כי תפגוש אותו, ציית לפקודתו ואל תסרב לו (הו אתה מאמין, ירא: [אללה ויהיה עם האמת] אט-תאוה:

עומר אבן אל-חטאב - שאלוהים יהיה מרוצה ממנו - נשא דרשה בדרכו לקבל את המפתחות לבית אל-מקדיס, והוא אמר: "הו אנשים, תקן את סודותיך, תקן את הציבור שלך ועבוד למענך להלן. ומי שמרוצה מטובו ונעלב "קשות מרועו, הרי הוא מאמין

לגבי הדברים הבאים: הו, ירושלים, מאיפה אני מתחיל, עיני פלסטין, ויש פצעים עקובים מדם בלב כל מוסלמי מהמטרה שלך, ובעפפיים של כל מוסלמי מהטרגדיות שלך הם שיעורים חשובים, והוא יש ברית עם ההמרה שלו לפלסטין מיום הבורא בחר אותו לעלות לשמים.

ה פלסטינה של אבותי: אם אהבת המולדת היא מהשפעת אוויר ואבק, והמטרות שהנוער מגשים, אז הרצון של המוסלמי אליך הוא שבך הוא הראשון משני הצ'יבלה, ו מסגד אל-אקצה שסביבו ברך אלוהים, ושהיית סופו של השלב הארצי, והתחלת השלב השמימי, של אותו מסע המחבר בין השמים והארץ כלפי מעלה, לאחר מסעו של אדם שהוביל אותם כלפי מטה; וכאן בפניכם, דאגות הכובשים, השפלה של הכובשים, נושאת הדרכה ושלו, וחוקי האיסלם, ומעבירים נבואה כללית לארץ הנבואות הפרטיות, ופירות ההתגלות החדשה למקורות ה התגלות ישנה.

משרתי האל: מסגד אל-אקצה וארץ הקודש, פלסטינה ובית אל-מקדיס, ארץ הנבואות, מסע השליח ומורשת האומה הסופית השוכנת בלב כל מוסלמי

מקומות שאלוהים בירך אותם וברך סביבם, הארץ הכי הרבה בעולם שהנביאים חטאו בהם, הרוחות שלה מתערבבות עם נשימתם, ונשמתם מזמרת על מזמוריהם ואחידתם. עושרה ספוג בדמעותיהם ובדם, בעמקיה ובעמקיה מדרגותיהם של מרבית הנביאים, והיא קיבלה את התגלות אלוהים משמים.

בקושי עמק העמקים שלו לא היה עד לעבר פטירתו של נביא, וגם אחו מכרי הדשא שלו לא שמע את האדרתו של שליח, אם האבנים שלו היו מדברות, הוא היה מספר לנו את סיפור המשימה, ואם שלה הרים דיברו, זה היה אומר לנו הולדת מסר, ואם הופעתו הייתה מוגבלת לפנים שלה, זה היה הורס את מקדשי הנביאים הרבים שם, ואת שפע רווחתם של הצדיקים. מכל הקוננים כמו נו

ראשית: לימוד דורות את מעלות מסגד אל-אקצה, הגבורה האסלאמית שהתרחשה על אדמתה, ואת העוול והכיבוש שהוא נתון בימינו.

שנית: להזכיר למוסלמים ברחבי העולם את הנושאים והבעיות של מסגד אל-אקצה באמצעות כנסים, סמינרים, מסכי לוויין, תחנות רדיו ומדיה חברתית.

שלישית: להודיע לכל העולם על הבעיות של מסגד אל-אקצה וההפרות שהוא נתון בהן.

רביעית: להעביר תרומות חומריות למסגד אל-אקצה ולאנשינו בירושלים; לתמוך בהם ולאשר את איתנותם.

חמישית: תרום לבניית פרויקטים מדעיים, חינוכיים וצדקה עבור אנשינו בירושלים.

השישי: להתפלל לשחרור משפחות מסגד אל-אקצה ולייצוב עמנו בירושלים.

שביעית: לעקוף את ההנהגה ההאשמית במאמציה לשמר ולהגן על מסגד אל-אקצה המבורך.

שמינית: מוסלמים מתכנסים מבפנים, בהתאם לדברי אלוהים אדירים: תחזיקו בחבל אללה, כולם לא מחולקים ביניכם, וזכרו את חסד אללה עליכם, כיוון שהייתם אויבים והוא הצטרף ללבכם וסובטם אחים חסד {אימן

סוף כל סוף; אנו מבקשים מאלוהים אדירים להחזיר את עמנו לדתו ולהשתמש בנו בהנפת דגל דתו ולהראות לנו את ניצחונו היקר מול חצרות מסגד אל-אקצה. רק אלוהים יודע.

הדורות הבאים לא היו ללא נביא או נביאים, ולעתים קרובות היו מספר נביאים זמנים בו זמנית, ואולי כפר אחד בפלסטין, כמו גם הנזירים והאילים המשדרים על עלייתו, כמו מעין הפרחים, הנישות. של החסידים שקיבלו החסידים. והזרמים של המתפללים ומכירותיהם רחוקים מהכפרים והבניינים, שם הוקדש לאלוהים זמן רב יותר מזמנים של שאר העולם.

ואם ההנחיה במקומות רבים בעולם לובשת צורה של פגאניזם או אתאיזם, ההנחיה בסוריה ובבית אל-מקדיס, במיוחד אם היא נמצאת, היא כישלון במילוי זכות המסר או עיוות העקרונות. של נבואה, כאשר חלק מהאמת נשאר בידיהם סדינים או ספרים; לכן, פלסטין הייתה נחלת הנבואות, עידן המסרים, לידת החוקים וירשתם, שליחי האל וחסידיהם עד יום הדין. זה היה נביאי אואילהם איברהים חליל אבו, עליו השלום והם לא היה יהודי ולא נוצרי, ואיך זה (וחשף את התורה ואת המקרא רק אחריו) [אל-עימראן:

(אבל זה היה זקוף, מוסלמי והיה עובדי אלילים * האנשים הראשונים מאת אברהם לאלה שהלכו אחריו ונביא זה [ואלו שהאמינו, ואלוהים הוא מגן המאמינים) [אל אימרן

אחריו, תושב ארץ הקודש המשיך את ריקבן הנביאים שלהם בכל פעם שקדמה לו הנביא, מצליח לו, הגילאים שהושקעו מעליהם והתקופות המשיכו עליהם, והשפות השתנתה עד שמסר את אלוהים על מושכותיה לאומה תורשתית זו, בשל אחדות המסרים וסיכום הנבואות, ושליח המבשר שלה בכל העמים הקודמים.

שליח האל - יתפלל אלוהים ושלומו עליו - התפלל לבית אל-מקדיס במכה במשך שלוש עשרה שנה, ולאחר ההגירה למדינה גם שבע עשרה חודשים, עד שנחשף הקוראן והורה לאנשים ללכת לקודש. מסגד; מה שקשור לנצח למסגד אל-אקצה, והנסיעה אליו והעלייה ממנו הייתה: (תהילה לו שלקח את עבדו בלילה מהמסגד הקדוש (למסעה).

בסמכותו של אבו דהאר - שאלוהים יהיה מרוצה ממנו - הוא אמר: "אמרת: הו שליח האלוהים, איזה מסגד הונח: קודם על האדמה הוא אמר

קדושת מסגד אל-אקצה באמונה האסלאמית מאחר וזה היה הנשיקה הראשונה עבור המוסלמים, זה הקיבלה הראשון, בו התפללו המוסלמים אליו בתחילה כשבעה עשר חודשים לפני שהם פונים לכעבה ולוקחים, שהתקבלו לאחר אללה הכל יכול: {אתה עשוי לראות את תנודתיות פניך בשמיים פלנולנק נשק לטרדאה שעוע פניך כלפי המסגד הקדוש ומבחינת מה שאתה מספק אפילו הפרצופים מרוויחים שקיבלו הכתוב יודעים כי האמת מפי אדונם, [ואללה אינו מודע לאיזו עבודה] {אל-בקארה:

מעמדו של מסגד אל-אקצה בלב המוסלמים תועד על ידי האירוע של מסע הלילה ואל-מיראג', הנס הדוקטרינטי ששליח האלוהים - שיהיה עליו תפילת האל ושלומו עליו - והאלוהים ניסח אותו במילים שהדהדו באוזני ליבם של המאמינים עד יום השעה:

שבחו את האסירים בלילה בבדה מהמסגד הקדוש למסגד אל-אקצה, שברך אותנו סביב להראות לו את סימנינו, { [הוא השומע, הרואה] ישראל:

האמת - ברוך ומרומם הוא - הטילה עם המסמך האלוהי הזה את האחריות לדאוג לבית הזה ולהגן עליו מפני התעסקות המתעללים ובסטייתם של הסוטים, ומסמך זה הפך לפסוק שנאמר ביום ובלילה שהזכיר למוסלמים באחריותם כלפי אל-אקצה ומה שמסביב. אל-חרם למסגד אל-אקצה בבית אל-מקדיס שנה לפני החיג'רה, ומבית אל-מקדיס הנביא - עליו השלום - עלה לשמיים ו כך הייתה העלייה.

המסר המחמדני קישר בין מעמד המסגד הקדוש במכה, מסגד הנביא במדינה ומסגד אל-אקצה בירושלים. בסמכותו של אבו סעיד אל-חודרי - שאלוהים יהיה מרוצה ממנו - הוא אמר: השליח של אלוהים - שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום - אמר: אל תיסע אלא לשלושה מסגדים: אל-מסג'יד אל-חראם, המסגד הזה שלי ומסגד אל-אקצה) מוסכם.

זה נאמר גם בסמכותו של אבו אל-דרדה', עם שרשרת העברה הניתנת לאיתור הנביא: התפילה במסגד הקדוש שווה מאה אלף תפילות, התפילה במסגד שלי שווה לאלף תפילות, ומתפללת ב פיתיון אל-מקדיס חמש מאות תפילות

חדיטים אלו ואחרים לא רק מאשרים את מעמדו של מסגד אל-אקצה באסלאם, הם גם שורשים את אחריות המוסלמים עליו להגן, לטפל ולתחזק, וכי הם אינם רשאים להזניח אותו כחוק, או להתרשל בהגנתו. ולהחזיר אותו מאלו שגנבו אותו מהם.

אל-פארוק ומושכותיו של באט אל-מקדיס

ברגע שהמוסלמים הבינו והבינו את חשיבות העמדה הדתית הגבוהה הזו של מסגד אל-אקצה ובית אל-מקדים ואת יחסיהם הקרובים לאמונה האסלאמית, הם החלו לאסלם אותם כלכלית ופוליטית.

כיבוש עומרי של בית אל-מקדיס היה בשנת באח' / לספירה, כאשר ח'ליף עומר אבן אל-חטאב נכנס אליו בשלום, והעניק לאנשיו ביטחון באמצעות המסמך שלו המכונה ברית עומרי, ומסמך זה בא לייצג הקשר הפוליטי וזכות הלגיטימציה האסלאמית לירושלים ובבל. לאחר שקיבל את המפתחות לעיר ירושלים מהפטריארך הרומאי סופארניוס, אלפרוק עומר הלך לאזור אל-חראם אל-שריף, שהיה חורבה מוחלטת באותה תקופה, וביקר באתר הסלע המכובד והורה על כך ניקיון, כשהורה על הקמת מסגד בצד הדרומי של הרם אל-שריף, ואז המשיך לארגן את ענייני העיר והקים את הלשכות. הוא ארגן את הדואר, מינה את אל-עיון, מינה את יזיד בן אבי סופיאן למושל, ומינה את עובדה בן אלסמית לשופט בה ומעל חיילי פלסטין.

האומיות והברק של אדריכלות אל-אקצה

בדיוק כמו שלח'ליף עומר אבן אל-חטאב ולח'ליפים המודרכים כהלכה אחריו יש את הקרדיט על כיבוש ירושלים והאיסלאמיזציה בפועל של מסגד אל-אקצה, וכניסתם הפוליטית לביתם של האיסלאם והמוסלמים, היו לח'ליפים האומיים הקרדיט לעיצוב הפנים התרבותיות האיסלאמיות עבורם, במיוחד לאור תבוסתם של שתי המעצמות הגדולות, הפרסים והרומאים לפני המדינה האסלאמית המודרנית.

היה להם צורך לאחד את הפנים המתורבתות האיסלאמיות בירושלים באמצעות מסגד אל-אקצה המבורך, מה שהביא לשיקום שטח מסגד אל-אקצה המבורך בהתאם לגדולתם, יציבותם ושגשוגם של הצעירים. פרויקט שחזור זה יושם בתקופת שלטון ח'ליף עבדול-מאליק בן מרוואן ובנו, ח'ליף אלוואליד, שכלל את בניית כיפת הסלע וכיפת השרשרת בתקופת שלטון ח'ליף עבדול. מליק ובניית מסגד אל-אקצה, בית האמירות, הדלתות ונקודות ציון רבות אחרות - שנהרסו בגלל רעידות האדמה האלימות שהתרחשו בירושלים ובפלסטין - בתקופת שלטונו של ח'ליף אלוואליד.

יישום פרויקט זה בא כיחידה שלמה והומוגנית להעניק למסגד אל-אקצה המבורך את האופי הארכיטקטוני האסלאמי המובהק, לנוכח האתגרים של האדריכלות הביזנטית באזור, המיוצגת על ידי אדריכלות הכנסיות, במיוחד כנסיית הקבר בירושלים וכנסיית המולד בבית לחם.

הוזכר גם ב"תאריק אבן אל-אתיר" כי הח'ליפים העבאסים שימרו, ככל שיקלו, את האדריכלות של מסגד אל-אקצה המבורך; אך ללא שינוי מוחשי באופי האדריכלי שתוכנן והוצא להורג על ידי האומאים, הם ביצעו שיקום רב, במיוחד פרויקט השבת כיפת הסלע בתקופת שלטונו של הח'ליף העבאסי אל-ממון, כמו גם פרויקט שיקום מסגד אל-אקצה שהתרחש בעידן הח'ליף העבאסי אל-מהדי.

הפאטימים ביצעו גם מספר שחזורים שהושלמו בכיפת הסלע ובמסגד אל-אקצה בתקופת שלטון הח'ליף הפאטימי אל-חכים בי-עמר אללה ובנו אל-זאהיר ח'ליף איזז דין אללה

האיוביים משיבים את מסגד אל-אקצה

האופי האדריכלי של מסגד אל-אקצה המבורך חזר בתקופה האיובית לאחר שחרורו וטיהורו מהצלבנים שהתעסקו בו ושינו חלק מתכונותיו. המנהיג בהשראתו, סלאח אלדין אל-איובי, עשה את עצמו שלא חיוך עד ששחרר את ירושלים משליטת הצלבנים, והיה לו את מבוקשו בשנת אחה"צ (ביולי לספירה), וירושלים נכבשה ברג'אב של שנת אה (באוקטובר לספירה) לאחר קולוניזציה צלבנית שנמשכה שנה. איפה אל-איוב אל-מסג'ד אל-אקצה הוא אחד המסגדים שנוסעים אליו, כנביא, עליו תפילת אלוהים ושלוש עליו, הזכיר כי מסגד אל-אקצה הוא אחד המסגדים שהמוסלמי נוסע אליהם מלבד המסגד הגדול והמסגד הגדול. מסגד הנביא האצילי במדינה

הכפלת תפילות במסגד אל-אקצה

מסגד אל-אקצה הוא יותר מתפילה בו מאשר במסגדים אחרים, שכן הנביא, השלום והברכה עליו, הזכיר כי התפילה במסגד אל-אקצה שווה ערך לחמש מאות תפילות מכל דבר אחר, וזו עדות של החשיבות והיוקרה של המסגד הזה.

הבריכה של מסגד אל-אקצה

מסגד אל-אקצה מוזכר בקוראן האצילי והברכה סביבו. בסוראט אל-איסרה, אלוהים אל-יכול קשר את המסגד הקדוש ומסגד אל-אקצה כשהוא מזכיר את המסע של אל-איסרה ואל-מיראג'. כפי שציינתי את הברכה שה' העניק למסגד זה ולסובבים אותו.

כת האמת במסגד אל-אקצה

מסגד אל-אקצה הוא המקום שעליו דיברה כת האמת, עליה דיבר הנביא, שלום וברכה. אל-מקדיס ואקנף בייט אל-מקדיס.

הקדש למוסלמים מסגד אל-אקצה

חמישית: בין המאפיינים של

א. את הדרשה הכין מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בתשיעי לחודש ג'ומאדה אל-אחיראה 1442, בעיר ג'ובייל, בשנת

ממלכת ערב הסעודית, ווטסאפ: 00966505906761

מתרגם דרשות עבדול רחמן

שלך fatmtaslam11@gmail.com, כתובת המייל שלך

הקדש למוסלמים שאין לאיש זכות לוותר עליהם, ולכן המשימה לשחרר את מסגד אל-אקצה מהכיבוש היא באחריותו של כל מוסלמי עד שיחזור לזרועות המוסלמים